

MAANDBETALING: 1 april!

Uit de Philips Koerier van 9 maart heeft u in een duidelijk overzicht de wijze van overgang op maandbetaling kunnen vernemen.

Voor aanpassing aan de meer locale situatie is ruimte gelaten voor overleg met de plaatselijke bestuurders van de vakorganisaties. Dit overleg heeft door de afdeling Sociale Zaken voor de PTI plaatsgevonden, waarna de volgende spelregels zijn vastgesteld:

1. Het loon over de weken 809 en 810 (van 26 februari t/m 8 maart 1968) wordt normaal uitbetaald op donderdag 28 maart 1968.

2. Het loon over de laatste drie weken van maart 1968, de loonweken 811, 812 en 813 (van 11 maart t/m 29 maart 1968) wordt op donderdag 11 april 1968 uitbetaald.

Het dan te betalen loon over week 813 bestaat uitsluitend uit het vaste weekloon; terwijl de in die week gemaakte overwerkverdiensten en dergelijke met de maandbetaling van april zullen worden verrekend. De drie, op 11 april a.s. uit te betalen, loonweken zijn bedoeld om daarmede de periode van donderdag 11 april tot maandag 29 april — de datum waarop het maandloon over april zal worden uitbe-

taald — te overbruggen.

3. Zoals uit het bovenstaande blijkt, zal de eerste maandbetaling die betrekking heeft op het in april verdiende loon, plaatsvinden op maandag 29 april a.s. De verdere betalingen geschieden als regel op de laatste werkdag van de maand.

4. Voor hen, die van het per 14 dagen uitbetaalde loon een vast bedrag op giro of bank laten overschrijven, zullen deze inhoudingen bij maandelijkse uitbetaling worden omgerekend tot maandbedragen. Deze bedragen zullen vóór de eerste dag van de maand, volgende op die waarop de uitbetaling betrekking heeft, op de betreffende rekeningen zijn bijgeschreven.

Ook degenen, die tot nu toe het volle netto loonbedrag in contanten ontvingen,

doch in de toekomst gebruik willen maken van de voordelen die aan het bezit van een giro- of bankrekening zijn verbonden, zullen gelegenheid krijgen hun maandloon geheel of gedeeltelijk op een bank- en/of girorekening te laten overschrijven.

5. Zoals u bekend is, zijn in het begin van dit jaar bij de overgang van weekbetaling naar veertiendaagse betaling aan alle handarbeiders 2 voorschotweken verstrekt. Van deze voorschotweken zal één week te allen tijde *bij het einde van de dienstbetrekking* van het laatste loon worden ingehouden. De tweede week zal ook bij het einde van het dienstverband worden verrekend, *behalve wanneer de dienstbetrekking eindigt door overlijden of wegens pensionering*, in welke gevallen kwijtschelding plaatsvindt.

Naast de hierboven bedoelde voorschotweken zijn bij Van der Heem indertijd vóór overgang naar de Philips' CAO nog voorschotten verstrekt (de zogenaamde „penweken“-voorschotten). Deze voorschotten zullen in principe alleen in die gevallen waarin het dienstverband op eigen verzoek wordt beëindigd worden verrekend. In alle andere gevallen vindt geen nadere verrekening plaats.

DE EERSTE!

In het VDH-tje van 11 april 1953 komt een stukje voor getiteld „De eerste“, waarin als eerste 25-jarige jubilaris bij Van der Heem de heer A. L. van der Ree aangekondigd wordt. Nu, 15 jaar later, is Van der Ree nog steeds de „eerste“, maar nu de eerste 40-jarige jubilaris.

In deze 40 jaar heeft Van der Ree alle lotgevallen van onze onderneming meegemaakt, vanaf „firma Van der Heem en Bloemsma“ via „N.V. Radiofabriek en Ingenieursbureau v.h. Van der Heem en Bloemsma“ naar „Van der Heem N.V.“

Deze 40 jaar is Van der Ree, als aankomend stempelmaker met diploma „Ambachtsschool Instrumentmaker“ begonnen, altijd het stempelen gereedschapmaken trouw gebleven onder de beproefde leiding van achtereenvolgens de heren Klöppel, Otterloo en Messnig.

In die jaren is Van der Ree gegroeid van het aankomend stempel-makertje tot het hoofd van de bedrijfsopleiding voor gereedschapmaker enzovoort. In deze belangrijke functie heeft hij honderden veelbelovende jongelui opgeleid voor het Bemeteldiploma, omgeschoold voor de metaalvakken of tot precisiemonteur. Vele van zijn leerlingen vindt men in ons bedrijf en elders terug in belangrijke functies; anderen behoren tot de beste vaklieden die men in den lande vinden kan.

Het moet voor Van der Ree een grote voldoening zijn dat hij in staat is geweest zijn kennis en kundigheden in een van de moeilijkste metaalvakken met zoveel succes aan zoveel jonge mensen over te kunnen dragen. Ik hoop dan ook, en met mij velen, dat de heer Van der Ree deze activiteiten, zij het dan misschien in wat rustiger vaarwater, nog een flink aantal jaren in goede gezondheid voort zal kunnen zetten.

Ir. P. G. Zaaijer.

15 APRIL

1928 - 1968

R LORDAIRLORDAIRLORDAIRLORDAIRLORDAIRLORD

Met S.S.I. is een nieuw begrip binnengekomen bij Van der Heem: AIRLORD. Zo langzamerhand heeft iedereen hier wel eens van gehoord, maar wat er nu precies achter deze adellijke benaming schuilgaat is nog niet algemeen bekend. Met dit artikel hopen wij daar verandering in te brengen.

Voor een goed begrip is het nodig in het kort de gang van zaken op een luchthaven eens te bekijken. Laten wij daarvoor Schiphol nemen. Het is (nog) niet zoals bij de Spoorwegen: naar het station gaan, een kaartje kopen en in de eerste de beste trein in de goede richting stappen. De luchtreiziger die naar Schiphol gaat, heeft in praktisch alle gevallen zijn *ticket* al in zijn zak. Omdat de vliegerij sterk Engelstalig georiënteerd is, spreekt men hier niet van een kaartje. Wij zullen in het vervolg nog vele Engelse benamingen tegenkomen, deze zijn zo ingeburgerd in luchtvaartkringen, dat een behoorlijk Nederlands woord ervoor dikwijls niet bekend is.

Een kijkje in de vertrekhal van het nieuwe Schiphol. Op de voorgrond een AIRLORD-toestel, zoals wordt gebruikt voor het inboeken van passagiers.

Het ticket zal in de meeste gevallen zijn verkocht door een reisbureau. Er wordt onderscheid gemaakt tussen OK-passagiers, voor wie een plaats in het vliegtuig gereserveerd is, en NOK- (niet-OK) passagiers, die alleen mee kunnen wanneer er nog plaats voor hen is. Tenslotte zijn er nog niet-betalende passagiers (bijvoorbeeld employé's van een luchtvaartmaatschappij) die Non-Revenue (NR)-passagiers worden genoemd. Ook zij kunnen niet vast op een plaats in het vliegtuig rekenen. Het is goed om deze drie groepen passagiers: OK, NOK en NR, te onthouden.

De passagier komt de vertrekhal op Schiphol binnen. Daar wordt hij door één van de beambten aan de balie ingeboekt, dat wil zeggen hij levert zijn ticket en handbagage in en ontvangt in ruil daarvoor een *instapkaart*. Na het passeren van de douane blijft onze passagier in de wachtruimte totdat hij via de omroep wordt verzocht zich naar uitgang nummer zoveel te begeven waar hij zijn instapkaart afgeeft en in het vliegtuig stapt. Zo gaat het voor zover het een OK-passagier betreft en voor NOK- en NR-passagiers tot een bepaald aantal. Aan een NOK- of NR-passagier kan namelijk bij het inboeken aan de balie worden verteld, dat hij tot *stand-by-passagier* is verklaard. Hij krijgt dan wel een instapkaart, maar zal pas aan de uitgang (de gate) verneemen of hij mee kan of niet. Er zijn altijd wel OK-passagiers (met gereserveerde plaatsen), die niet komen opdagen, waardoor er op het laatste moment nog plaatsen beschikbaar kunnen komen. En daarmee komt AIRLORD in het beeld. Wat is namelijk het geval. Met het vliegtuig gaat een document (het loadsheet) mee, dat alle details van de lading van het vliegtuig vermeldt, zoals het aantal passagiers en hun gewicht, gewicht van post, vracht, bagage, benzine, verdeling van de lading over de ruimten en nog het een en ander meer. Dit is nog apart aangegeven voor elk traject van de vlucht bij voorbeeld voor Amsterdam—Frankfurt, Frankfurt—Zürich, Zürich—Rome enz. Het loadsheet is in verband met de veiligheid van het luchtverkeer een wettelijk voor-

geschreven document. Het verzamelen en verwerken van de gegevens voor het loadsheet kost uiteraard tijd en daarom wordt de vlucht enige tijd voor het moment van vertrek *gesloten*. Dit houdt in, dat vanaf dit moment niet meer aan de lading mag worden toegevoegd of veranderd. In de tijd tussen sluiting van de vlucht en het moment van vertrek wordt de totale beladingstoestand van het vliegtuig vastgesteld en op het loadsheet ingevuld. Een passagier, die zich na het sluiten van de vlucht aan de balie meldt, kan niet meer worden ingeboekt hoewel er misschien nog plaats is in het vliegtuig dat pas over enige minuten vertrekt.

Deze open plaats is puur verlies voor de luchtvaartmaatschappij. Wij kunnen die plaatsen vergelijken met „bederfelijke waar”, zoals bij voorbeeld fruit. Als de plaatsen niet op het gewenste moment aan de man worden gebracht zijn ze verloren.

Naarmate de gegevens voor het loadsheet vlugger beschikbaar zijn, kan het tijdsverloop tussen het sluiten van de vlucht en het eigenlijke tijdstip van vertrek worden ingekrompen. Daarmee stijgt de kans dat een laatkomende passagier toch nog mee kan.

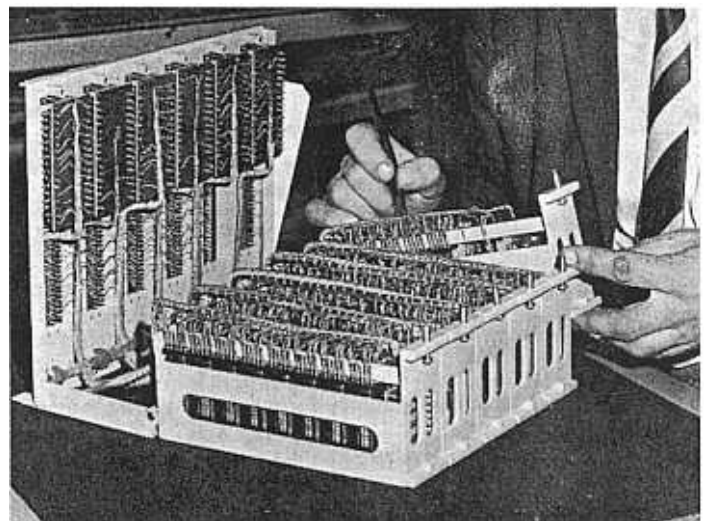
Het snel ter beschikking stellen van de gegevens over de be'adingstoestand en daarmee het vermeerderen van de betalende lading, is één van de mogelijkheden die AIRLORD biedt. Wat betekent nu AIRLORD? De naam is een samen-trekking van: AIRlines Load Optimisation Recording and Display system. Dus een systeem dat een optimale belading van het vliegtuig mogelijk maakt.

Hoe belangrijk dit is, wordt geïllustreerd door het volgende voorbeeld: De Engelse luchtvaartmaatschappij B.E.A. vervoerde in 1966 7¼ miljoen passagiers in 150.000 vluchten. Daarbij werd een winst gemaakt van bijna £ 1.300.000. Zou op elke vlucht één passagier minder zijn vervoerd, dan was er geen winst gemaakt!

Na deze inleiding zullen wij in het volgende VDH-tje nader ingaan op AIRLORD.

Ir. D. W. Rollema.

LORDAIRLORDAIRLORDAIRLOR

Een van de AIRLORD-units.

Beste Van der Horst

19 april is het 25 jaar geleden dat je met Van der Heem een dienstverband aanging. Je begon toen als inpakker-corveeër op de afdeling Meubelmakerij. Ruim 3 jaar ben je deze afdeling trouw gebleven, maar daarna ben je aan het zwerven geslagen, wel te verstaan: binnen het Van der Heem-terrein. Steeds waren het weer andere afdelingen welke een beroep op je deden. Uiteindelijk kwam je via de afdelingen Interne Transportdienst en Goederenontvangst terecht bij de Mechanische Afdeling Telco. Blijkbaar heb je de heer Overduin en de afdeling trouw beloofd, want je werkt nu al haast 6 jaar bij ons.

Ik denk dat de stappen die je gedurende de afgelopen 25 jaar binnen onze muren hebt gezet niet meer te tellen zijn. Ook zijn er waarschijnlijk weinig afdelingen te vinden waarmee je tijdens je werk als inpakker-transporteur-corveeër geen contact hebt gehad. Jouw werk brengt met zich mee dat je met heel veel mensen te maken hebt, zodat je in ons bedrijf heel wat bekenden zult hebben. Wij op de afdeling zien je het liefst verschijnen met de koffie, waarmee je ons dagelijks verrast. Ga zo door!

Op je eigen verzoek zal er geen huldiging zijn in de kantine. Dit zal ons echter niet beletten je op 18 april de hand te drukken om je te bedanken voor al het werk dat je voor ons hebt gedaan.

Mag ik dan de eerste zijn en je langs deze weg uit naam van de hele afdeling feliciteren met je aanstaande jubileum.

H. Honegger.

MEDEDELING

Het bestuur van de Vereniging van Hoger Personeel Van 'er Heem is sinds de ledenvergadering van 5 maart als volgt samengesteld:

Ir. A. Rijbroek	voorzitter
R. C. Vink	vice-voorzitter
H. Hoefman	1e secretaris
J. J. A. van Kleef	2e secretaris
P. Th. Verelzen	penningmeester
Ir. H. Hannesen	lid.

GESLAAGD VOOR: het basisexamen Middelbaar Elektronicus: M. Doornenbal en H. Heij;
het examen electronicamonteur NERG: J. H. van Tuyn;
het examen electronicatechnicus NERG: C. Musquetier;
het examen Lower certificate in English (Cambridge University): mejuffrouw C. Klein.
Onze hartelijke gelukwensen!

EET U SMAKELIJK!

Een nieuwe lente een nieuw geluid

Deze goed-Nederlandse uitdrukking gaat dit jaar zeker op voor onze kantine-geneugten. Wanneer wij namelijk dinsdag ná Pasen, om precies te zijn 16 april, onze lunch in de kantine gaan gebruiken zal voor velen onzer een ideaal bewaarheid worden. Van die dag af namelijk zullen wij onze lunch kunnen versieren met de volgende hartigheden: Croquetten: f 0,25; loempia's: f 0,50; nassiballen: f 0,30; gehaktballen: f 0,35; frikadellen: f 0,40 en broodjes met eenvoudig beleg: f 0,35.

Deze service van onze Kantinedienst vraagt natuurlijk op organisatorisch gebied enkele maatregelen. Maar in de eerste plaats zal alles afhangen van onze bereidheid om waar mogelijk mee te werken.

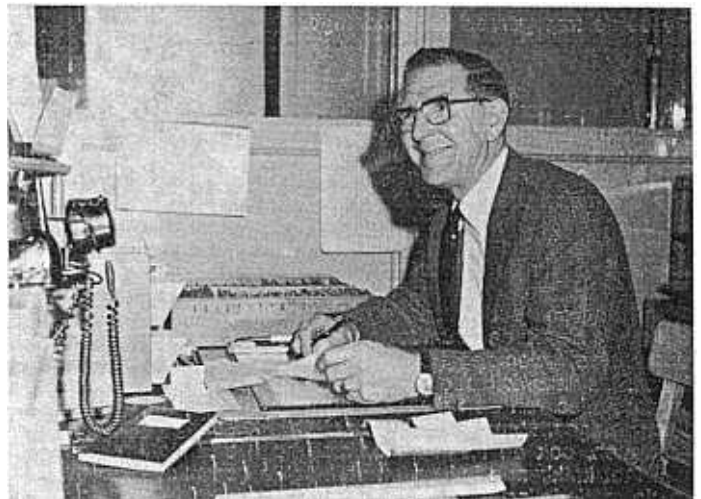
Als wij 16 april de kantine betreden zullen wij bij de ingang een plateau moeten nemen, waarop wij het benodigde servies en bestek meenemen. Met toepassing van het zelfbedieningssysteem kunnen wij dan de gewenste artikelen mee naar onze plaats nemen. Aan de kassa zullen wij contant en gepast moeten betalen. Na afloop van de lunch wordt dan van ons gevraagd om het plateau met het gebruikte servies en bestek weer op een centrale plaats in te leveren.

Met het openen van deze mogelijkheden wordt zo niet aan aller, dan toch aan veler wens voldaan. Laten wij onze waardering tot uitdrukking brengen door onze medewerking.

1968

12 april 1943 kwam de heer C. de Boer in dienst bij Van der Heem als slijper-polijster. Zijn vakkenis en toewijding waren van dien aard, dat hij ruim 4 jaar later werd bevorderd tot baas van de afdeling Slijperij. Deze functie zal hij ongetwijfeld tot volle tevredenheid hebben vervuld, gezien het feit, dat hij ruim 17 jaar als zodanig bij ons werkzaam is geweest. Daarna volgde zijn benoeming tot baas expediteur van de afdeling Goederenontvangst. Interne verschuivingen waren de oorzaak dat deze periode van betrekkelijk korte duur was, want op 14 maart 1966 volgde zijn aanstelling als tijdschrijver in de afdeling Gereedschapmakerij.

Beste De Boer, na deze uiteenzetting een meer persoonlijk woord. Alhoewel je nog geen twee jaar in de afdeling Tijdschrijverij werkzaam bent, hebben wij toch vanaf het begin van je loopbaan bij Van der Heem een zeer nauw contact met elkaar gehad. Wanneer de diverse tijdschrijvers

1943

waarmee je, vooral in je periode als baas, hebt samengewerkt, een beroep op je deden in verband met de afrekening, dan was je altijd bereid de helpende hand te bieden. Ik geloof dat juist deze eigenschap van bereid zijn anderen te helpen, die vooral in de afdeling Tijdschrijverij van zoveel belang is, het jou mogelijk maakte op latere leeftijd nog helemaal om te schakelen naar een administratieve functie. Dat je daar volledig in bent geslaagd bewonder ik ten zeerste in je.

Ik spreek dan ook de wens uit, dat het je gegeven mag zijn dit werk nog de nodige jaren in goede gezondheid te mogen voortzetten. Tenslotte doet het mij een zeer groot genoegen je, mede namens je collega's, een prettige jubileumdag toe te wensen. Het zal je aan de nodige belangstelling zeker niet ontbreken.

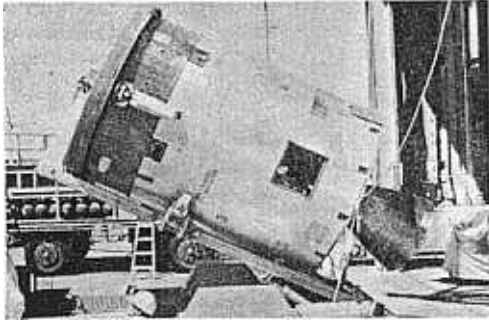
J. Jacobs.

EUROPA IN DE RUIJITE

Bericht uit Woomera (vervolg)

Tot op het laatste moment was getracht deze datum aan te houden. Toen dat niet lukte werd de lancering op de zestiende gepland, doch tevergeefs. Aan een dag en nacht durende koortsachtige bedrijvigheid en een gespannen en onzekere toestand kwam abrupt een einde, toen op 13 november een algemene „stand down” werd afgekondigd. Dat was de vorige keer ook al gebeurd, maar nu zat er een plezierige kant aan de zaak; het was zomer en dus naar het zwembad!

De lancering werd verschoven naar 4 december en dat niet alleen vanwege de WREBUS-problemen. Op 28 november wilden de Australiërs met behulp van een Amerikaanse raket een eigen satelliet lanceren, de zogenaamde WRESAT. In verband daarmee was enige dagen radiostilte geboden, zodat de ELDO-activiteiten beperkt moesten worden. De WRESAT kwam de eerste keer niet van de grond. Geen groter vermaak dan leedvermaak! Zodra het ding de volgende middag toch de lucht in ging waren de ELDO-activiteiten weer in volle gang. Er waren nu geen problemen meer en het zag er naar uit dat op de morgen van 4 december F6-2 een feit zou zijn. Zoals gebruikelijk was er weer een groep journalisten paraat om de wereld verslag uit te brengen. Het programma verliep vlot maar de veteranen, en vooral zij die F6-1 hadden meegemaakt, realiseerden zich wel dat de kwade verrassingen altijd op het laatste moment komen. En jawel hoor,

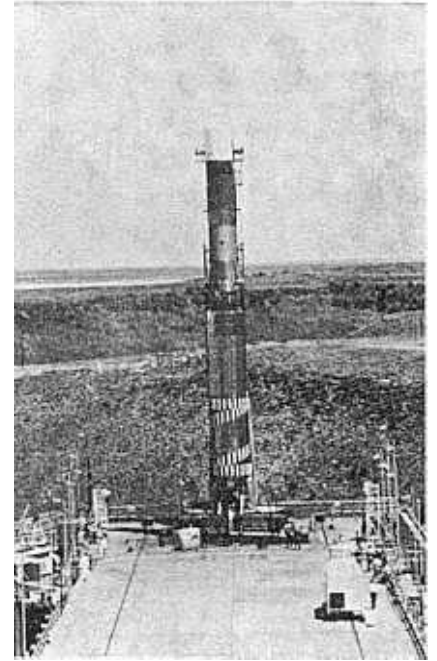

De derde trap gereed voor montage.

juist toen er geen terug meer mogelijk was naar het begin van de automatische sequence, kwam er een „stop-action”, en dat betekende dus: vloeibare zuurstof uitpompen, toren terug en in elk geval 24 uur vertraging. Wat was er gebeurd? In de tweede trap was een bepaalde aktie naar een ander tijdstip verschoven. De automaat die alle akties controleert was niet aangepast, „dacht” dus dat er iets fout was gegaan en reageerde met een stop-action. Om in PV-taal te spreken: een Master clock check fail. Of heel gewoon een situatie waarin iemand de trein mist doordat hij een oude dienstregeling heeft geraadpleegd.

's Avonds begon de countdown opnieuw. Alles ging weer vlot. De journalisten geloofden het wel en waren niet meer op komen dagen. De automatische sequence werd zonder stop doorlopen. De prestaties van de raket werden op de recorders nauwlettend gadeslagen. Maar o, wat een schrik. Plotseling stopten enkele apparaten, ook de PV hield er mee op. De lancering was mislukt. Met knikkende knieën en verbleekte gezichten wachtten wij op de mededeling dat de raket tijdens de vlucht door de WREBUS vernietigd was. Het was als het ontwaken uit een boze droom toen tenslotte bekend werd dat de raket nog ongedeerd op de lanceerplaats stond. Waarom wist niemand. Alles was goed gegaan, maar de raket was blijven staan. Enfin, tenslotte werd het wel duidelijk. Er was een relais defect waardoor de grote klemmen niet opengegaan waren, die de raket vasthouden totdat de motoren de volle stuwkracht ontwikkeld hebben. Gelukkig dat er een automatische bewaking was zodat onmiddellijk op de juiste wijze werd ingegrepen. Daardoor bleef de vertraging beperkt tot weer 24 uur.

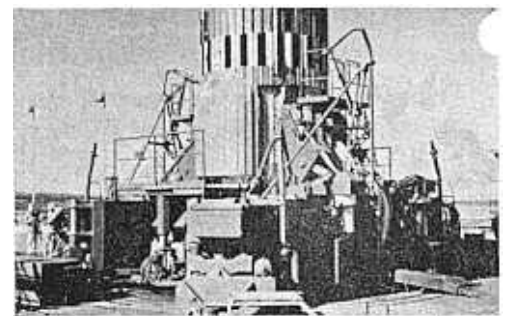
's Avonds begon voor de derde maal het tien uur durende countdown programma. Op 4 km afstand mocht de lancering worden gadeslagen. Daar, bij het zogenaamde preparation-building, verzamelde zich in de laatste minuut een grote menigte. Het was een nogal frisse morgen. Gespannen volgde men de laatste seconden van de countdown en toen gebeurde het: een fel wit licht, aangroeiend tot een reusachtige steekvlam, een

Raket op de launcher.

grote roodbruine stofwolk en daar ging F6-2 omhoog, op weg naar de wateren ten noorden van Nieuw Guinea. Drie minuten later werd bekendgemaakt dat de motoren van de Franse trap waren gestart. Maar het gejuich van de Fransen was nog niet verstomd toen dit bericht werd gecorrigeerd. De Franse trap deed helemaal niets, zelfs de trappenscheiding was mislukt. De oorzaak was al spoedig duidelijk: de sequencer van de tweede trap was niet gestart. Een sequencer is een apparaat dat een aantal handelingen in een bepaalde volgorde en op vastgestelde tijdstippen doet uitvoeren, zoa's b'j voorbeeld het ontsteken van springbouten en trappenscheidingsmotor en het starten van de hoofdmotoren. Dat alles was niet gebeurd, de Franse trap bleef dood en ging als ballast mee. De resultaten waren nog slechter dan vorig jaar met F5. Teleurstelling en ergernis kenmerkten de stemming. In deze duisternis scheen gelukkig nog één licht: het ARPV-systeem dat bij deze vlucht moest bewijzen wat het waard was, had het er best afgebracht. Hoewel na het uitbranden van de eerste trap de raket stuurloos was geworden, werd het toch het nauwkeurigste schot van de hele serie.

Voor Van der Heem is F6-2 zeker een succes geweest. Inmiddels waren de Kerstdagen in zicht gekomen. Door de Kerstdrukke was het niet eenvoudig om nog een plaatsje te vinden in een vliegtuig naar Europa. Nog maar nauwelijks had het vliegtuig de Australische bodem verlaten, of we werden verzocht de

De grote klemmen die niet open gingen.

veiligheidsriemen weer vast te maken. Het personeel keek bezorgd, wij vlogen weer terug naar het vliegveld. Er volgde een ongeloofwaardige mededeling over te weinig brandstof voor de lange tocht. De verlichting bij de nooduitgangen ging aan. Nauwelijks stonden wij stil of wij werden verzocht het vliegtuig zo snel mogelijk te verlaten. De nooddeuren gingen open en de noodglijbanen gingen uit. De brandweer stond gereed. Bij het luchthavengebouw stonden enkele TV-mensen te filmen en van hen hoarde ik toen dat er volgens een anonieme telefonische mededeling een tijdbom aan boord zou zijn. Het was gelukkig loos alarm, maar toch wel een gebeurtenis om niet snel te vergeten.

Ir. K. C. Bredius.

Er was eens een man, die elektronische oefenuitrustingen bouwde met soldeerijzer en schroevenwentelaar. Zijn arbeid was moeilijk, hij arbeidde veel, zijn loon was maar gewoon en tevreden was hij niet.

Hij zuchtte omdat zijn arbeid moeilijk was. En hij riep: „Och, dat ik een laborant ware om te meten en af te regelen en schema's te wijzigen zoals ik zelf wenste.” En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.” En hij was laborant. En hij mat en regelde af en wijzigde schema's, zoals hij zelf wenste.

En de directeur des bedrijfs toog voorbij met afdelingschefs achter hem. En naast hem gingen bedrijfsleiders en andere hoge functionarissen. En zij prezen de directeur om zijn succesvolle prestaties.

En toen de laborant dit zag verdroot het hem dat hij niet geprezen werd om zijn prestaties. En tevreden was hij niet.

Hij zuchtte en riep: „Ik wenste directeur te zijn.”

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.”

En hij was directeur. En er gingen afdelingschefs achter hem en naast hem bedrijfsleiders en andere hoge functionarissen en zij prezen hem om zijn prestaties.

En de afname-controleur lichtte de installatie door, constateerde afwijkingen van de voorschriften en keurde de apparatuur af.

En de directeur klaagde omdat de afname-controleur naar afwijkingen zocht, zijn hoge prestaties afkeurde en macht had boven hem. En tevreden was hij niet.

Hij zuchtte en riep: „Ik wenste afname-controleur te zijn.”

En er kwam een engel uit de hemel die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.”

En hij was afname-controleur. En hij lichtte alles door van boven naar beneden, van de rechter- naar de linkerzijde en alom. En hij constateerde overal afwijkingen en keurde alles af.

En een kwaliteitsfunctionaris stelde zich tussen de apparaten en hem en wees hem op de contractuele overeenkomsten en al zijn constatering en afkeuringen stuitte daarop terug.

En hij werd toornig, dat zijn macht weerstaan werd en hij klaagde, dat die kwaliteitsfunctionaris macht had boven hem. En tevreden was hij niet.

Hij wilde een kwaliteitsfunctionaris zijn, die zo machtig was.

En er kwam een engel uit de hemel die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.”

En hij was een kwaliteitsfunctionaris en plaatste zich tussen apparatuur en de afname-controleur en ving de afkeurende doorlichtstralen op. En zijn macht steeg jaar tophoogte. Maar de apparaten grijsden hem aan. En hij sloeg woedend met zijn vuisten op de bedieningskast, die niet week. En hij sloeg door, tot bloedens toe. Maar de met veel profielijzer versterkte kast week niet.

En hij werd toornig omdat de kast niet wijken wilde en omdat het bloeden van zijn vuist ijdel was. En tevreden was hij niet.

Hij riep: „Aan die kast is macht gegeven boven mij. Ik wenste die kast te zijn.”

En er kwam een engel uit de hemel die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.”

En hij werd de kast en bewoog niet als men hem beukte.

En daar kwam een man met een soldeerijzer en een schroevenwentelaar en haalde schroeven, eenheden en draden uit de kast.

En de kast zeide: „Wat is dit, dat die man macht heeft boven mij en schroeven, eenheden en draden haalt uit mijn schoot?” En tevreden was hij niet.

En hij riep: „Ik ben zwakker dan deze. Ik wenste die man te zijn.”

En er kwam een engel uit de hemel die zeide: „U zij gelijk gij gezegd hebt.”

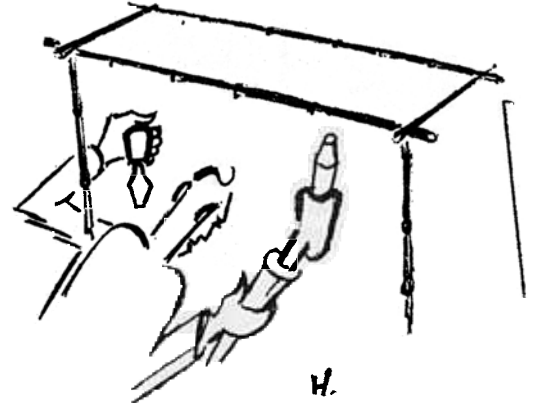
En hij was een monteur. En hij bouwde elektronische oefenuitrustingen met moeilijke arbeid. En hij arbeidde veel voor een normaal loon. En hij was tevreden.

Bijgaande ontboezeming ontvingen wij van "ergens" uit ons bedrijf.

Wij willen u deze geheel eigen zienswijze van de inzender niet onthouden.

vrij naar Multatuli's: „De Japanse Steenhouwer”

DE HAAGSE OEFENKASTENBOUWER

In de week waarin 27 februari viel hadden wij in ons bedrijf twee vreemde maar smakvolle bezoekers.

Voor wie de reden van het bezoek niet duidelijk was voerden zij de volgende tekst mee:

Naar goed Nederlands gebruik komt Abraham in brood of koek ten tonele wanneer men 50 jaar is. Deze mijlpaal heeft Philips' Telecommunicatie Industrie nu bereikt. Deze Telebram is zich terdege bewust dat hij de ervaring en gespecialiseerde kennis van een halve eeuw ontleent aan vruchtbare samenwerking met talloze sectoren van de samenleving. Van luchtvaart tot omroep, van defensie tot mijnbouw, van PTT tot medische diensten. Gereed voor een voortzetting van die samenwerking, in een toekomst die ongetwijfeld steeds meer eisen aan de telecommunicatie zal stellen, tekent Abraham PTI, als steeds

uw dienaar.

1918

27

11.59
vanderneem gv
philips nsf hvs 29/2/68
=54= vanderneem gv

directie van der heem
den haag

onze hartelijke dank voor de gelukwensen die u ons mede namens ondernemingsraad en personeel deed toekomen bij vijftig jarig jubileum van onze onderneming rodenburg.

philips nsf hvs
vanderneem gv

Dit telegram ontving onze directie als antwoord op haar en onze gelukwensen.

VERHUIZEN

VERHUIZEN

Als u deze regels leest is het GROTE LEED van de verhuizing voor een groot deel achter de rug. De frequentie waarmee het VDH-tje verschijnt houdt nu eenmaal geen gelijke tred met de stormachtige gebeurtenissen bij Van der Heem.

De heer Lagendijk schrijft maandelijks zijn „Brekers, bouwers balans”, maar dit stukje is bedoeld om de situatie tussen dit breken en bouwen weer te geven. Misschien ook als een rechtvaardiging van soms wat abrupte beslissingen en uitvoering van werkzaamheden, die voor de „man aan de machine” wat moeilijk te verteren waren.

De concentratie van diverse activiteiten is een feit geworden; de draaierij en ponserij bestaan niet meer als zodanig, maar zijn samengevoegd tot één grote afdeling: Mechanische Werkplaats Telecommunicatie. De heer Honegger heeft het niet-verspanende deel (bankwerkers, ponsers, lassers, schetsengroep) onder zijn

toezicht gekregen en ondergetekende het verspanende deel (draaiers, frezers, boorders, slijpers enz.).

Deze concentratie heeft veel voordelen: de ruimte wordt beter benut; er is één centraal gereedschapmagazijn voor Gereedschapmakerij en Mechanische Werkplaats; de Gereedschapmakerij is bereikbaar door een tussendeur, waardoor het „oversteken” bij regen en kou in een dun stofjasje tot het verleden behoort.

De voornaamste motieven voor de samenvoeging waren het doelmatig gebruiken van een deel van het bestaande machinepark en het vrijmaken van kostbare ruimte voor andere doeleinden. Na enkele niet bruikbaar gebleken werkplaats-indelingen kwam tenslotte een zeer praktisch plan te voorschijn dat in een tekening vastgelegd werd. Toen kon het breken en bouwen (vooral breken!) in de Mechanische Werkplaats beginnen. Van de ruimte onder de tussenverdieping, geheel bestaande uit magazijnen en kantoren, werden de muren geslecht en kwamen de „inwoners” op straat te staan met inbegrip van de chef. Maar net als bij een natuurramp zocht iedereen een goed heenkomen en probeerde zich zo snel mogelijk aan de nieuwe situatie aan te passen.

De machineploeg geeft met krijt de plaatsen aan waar de machines moeten worden geplaatst en dan verhuizen de vele-tonnen-zware apparaten van de ene kant van de afdeling naar de andere en begint de tekening werkelijkheid te worden. Dat er nog wel eens van deze tekening moet worden afgeweken als de „zware jongens” al op hun plaats staan is voor de mannen van de Onderhoudsdienst soms een moeilijk te slikken pil, maar met wederzijds begrip wordt ook dat karwei weer geklaard.

Op de 18e maart heeft het zware transportwerk plaats, dat verzorgd wordt door de Tilburgse firma Wilborts. De zware kraanwagen grijpt een 60-ton-pers in zijn kraag, heft hem een twintig tal centimeters van de grond en brengt hem, na kwalijke diesel uitlaatgassen in de afdeling achter te hebben gelaten, zonder enige moeite naar de juiste plaats.

Toen dit verslag werd ingeleverd bij de redactie, was de verhuizing nog in volle gang. Maar er komt al „lijn” in en er wordt weer gewerkt. De opstelling lijkt nog wat benauwd, maar alles heeft zijn vaste plaats nog niet gevonden. Dat komt nog.

De „oude” draaierij met haar serie-productie heeft opgehouden te bestaan. De Mechanische Werkplaats zal zich, met haar nieuwe bewoners, uitsluitend moeten toelagen op de fabricage van kleinere aantallen, zeer nauwkeurige werkstukken, doorgaans in de fijnmechanische sector. Het zal veel inspanning en moeite kosten dit te verwezenlijken. Met een beroep op allen die hieraan hun bijdrage moeten leveren, eindig ik met de volgende opwekking:

Hoed af voor het verleden!

Jas uit voor de toekomst!

De Gruijter.

IN MEMORIAM

Na een langdurige ziekte is onze medewerker H. Bekker 6 maart 1968 overleden.

Vanaf zijn indiensttreding in augustus 1947 was hij de langste tijd werkzaam in de Kastenfabriek. In de loop der jaren heeft hij zich van leerling meubelmaker weten te ontplooiën tot volleerd spui-ter, in welke laatste functie hij een bijzonder grote vakbekwaamheid wist te bereiken.

Wij missen in hem een gewaardeerd collega en een medewerker die niet schroomde, waar nodig, ronduit voor zijn mening uit te komen.

Ons medeleven gaat uit naar zijn echtgenote die haar man toch nog onverwacht moest verliezen. Hij ruste in vrede.

N. Overbeeke.

Uitslag enquête vrijtijds-besteding

Ondanks het feit dat slechts 10% van het uitgereikte aantal formulieren aan ons is teruggestuurd, mogen wij toch spreken van een positieve reactie.

Van de inzenders spreekt namelijk de helft zich uit voor een actieve deelneming aan vrijetijds-besteding in bedrijfsverband.

Dit betekent, dat wij kunnen komen tot de vorming van:

- een foto-filmgroep
- een toneelgroep
- een mannenkoor
- een band.

Dit stemt tot grote tevredenheid. Op het moment dat u dit leest heeft de eerste bespreking met de gegadigden al plaats gevonden of zal binnenkort plaatsvinden.

Uit de antwoorden bleek verder belangstelling voor:

Tennis	Dammen	Modelbouw
Dansen	Visclub	Judo
Cabaret	Discophile-groep	Excursies
Zwemmen	Hobbyclub	Schaken
Ballet	Hobbytentoonstelling	Autoralley
Automobilistenclub	Klaverjasclub	Badminton
Botenbouw	Bridge	Volleybal

Allen, die de moeite hebben genomen ons hun mening kenbaar te maken kunnen op een antwoord rekenen. Zij die zich alsnog bij een van de gevormde groepen willen aansluiten of ons van hun wensen op de hoogte willen stellen kunnen dat doen via afdeling Opleiding en Vorming, telefoonnummer 412.

Tot slot nog één opmerking: heel jammer dat niet meer collega's even de moeite hebben genomen aan onze enquête mee te werken. Het totaalbeeld zou ongetwijfeld aan duidelijkheid hebben gewonnen.

De Ontspanningscommissie.

IDEEËNBUS f 650.- ARMER

In de afgelopen weken onderging de kas van de Ideeënbuscommissie een aderlating van f 650,—. De kas mag armer zijn geworden, de inzenders van een aantal ideeën werden er in meer of mindere mate wijzer van.

De kampioen van de maand was dit keer de heer A. H. Kocx van het Laboratorium OWD. Zijn drie ideeën, alle betrekking hebbend op testapparatuur, zag hij beloond met f 300,—. Wij zagen het ook. De stimulerende werking die van de overhandiging van drie briefjes van honderd uitgaat wilden wij u niet onthouden. Vandaar bijgaande foto waarop de heer J. A. G. van Everdingen in aanwezigheid van de heer W. H. v. d. Berg, secretaris Ideeënbuscommissie, en Ir. A. Rijbroek aan de heer Kocx zijn beloning uitreikt.

In willekeurige volgorde laten wij namen en beloningen volgen van de overige inzenders, die ráák schoten.

De heren M. B. Otten, M. Bruijn en A. J. A. Metselaar van de Printafdeling delen eensgezind een bedrag van f 25,— voor hun idee over het filtreren van tri. f 100,— ging over in handen van de heer C. Lindenhof van de afdeling Montage/Wikkel voor zijn zienswijze over het bevestigen van slagnagels. De heer C. C. Hage, Mechanische Afdeling TC kon f 75,— in ontvangst nemen omdat hij het uitdraaien van gaten kritisch had bekeken en f 25,— voor een nieuwe bewerkingswijze. De heer C. Musquetier kwam met een nieuw printontwerp. Het leverde hem f 50,— op.

Een idee over de uitvoering van parkeerpaaltjes betekende voor de heer J. J. Voogt, Gebouwendienst, een beloning van f 25,—. „Als u trekmoeren indraait met het door mij ontworpen gereedschap betekent dat een snellere en goedkopere werkwijze”. Deze stelling van de heer P. Bruyn, afdeling Mechanische Werkplaats TC, werd door de commissie aanvaard en beloond met f 25,—. Een idee om printen extra te vertinnen ter verhoging van de kwaliteit, leverde de heer G. C. L. Brinkman, afdeling Montage TC II, een beloning op van f 25,—.

OR-PORTRET F. A. de ROOS

Tijdens de gesprekken met de Ondernemingsraadleden kom ik steeds weer tot de ontdekking dat zij veel punten van overeenkomst hebben. Eén van die punten is de drang om voor anderen iets te willen doen. Ook de mening dat je je niet mag onttrekken aan het werk dat verbonden is aan zo'n belangrijk overlegorgaan als de OR, hoor ik regelmatig.

De heer De Roos, met wie ik deze keer een gesprek voerde, gaat van het principe uit dat het niet alleen zaak is om je werk zo goed mogelijk uit te voeren maar dat je ook verplicht bent je er zo goed mogelijk op voor te bereiden.

Onmiddellijk kwam bij mij de vraag naar voren:

„Waarom, in de goede zin van het woord, zo gediciplineerd?” Om daar meteen een tweede vraag aan te koppelen: „Bij de marine geweest?” Menigeen zou met een kort antwoord beide vragen hebben afgedaan. De heer De Roos echter gaat dieper op de zaak in. „Zo erg

gediciplineerd is het ook weer niet. Het is meer een gevoel van saamhorigheid. Ik vind dat je onder alle omstandigheden op elkaar moet kunnen rekenen.

Wanneer je al je plichten, die niet altijd plezierig kunnen zijn, steeds van de positieve kant tracht te benaderen, vergen ze wel inspanning maar dan doe je ze toch gemakkelijker dan wanneer je er zo zwaar aan tilt.”

Omdat ik meestal tijdens de gesprekken snel van het ene onderwerp op het andere overstap, iets waarvoor ik mijn „slachtoffers” van tevoren waarschuw, stel ik de vraag: „Hoeveel hobby's heb je eigenlijk?” en dan komt het verrassende antwoord:

„Geen enkele! Omdat ik me voor veel dingen interesseer, heb ik geen speciale hobby. Ik tracht mijn vrije tijd op een prettige en nuttige manier te vullen, waarbij de bridgetavonden met mijn vrienden het hoogtepunt vormen.”

Sinds kort woont de familie De Roos in Voorburg en omdat ik, uit hoofde

van mijn functie, aan hun verhuizing heb meegewerkt, vraag ik of zij zich er al een beetje thuisvoelen. „Nu wel, maar het heeft echt wel een jaartje geduurd. Als je een omgeving waar je lang hebt gewoond verlaat, merk je pas hoeveel vrienden en kennissen je achterlaat.”

Terugkomend op mijn vraag of hij bij de marine is geweest, geeft hij een bevestigend antwoord. De overgang van de marine naar Van der Heem vond hij niet zo'n grote stap.

„Veel van het werk was mij bekend, maar de werkomgeving en de mensen waren anders. Dat vereiste wel enige aanpassing.”

Uit zijn nuchtere antwoorden komt de heer De Roos te voorschijn als een man die de zaken bij voorkeur niet emotioneel bekijkt, maar alles in de juiste verhoudingen tracht te zien.

„Als je inziet dat alles betrekkelijk is, valt veel in het leven mee. Maar je mag nooit vergeten dat je de plicht hebt te proberen iets voor je medemens te betekenen.”

PtP.

KOPEREN JUBILARIS

10 oktober 1955 deed de heer A. Ramak zijn intrede bij Van der Heem. Die maandagmorgen begon hij met zijn werkzaamheden als stamper op onze afdeling Plaatbewerking. Ware het niet dat een grondige verhuizing de sector metaalwaren door elkaar heeft gehusseld, dan zou u de jubilaris ook op zijn jubileumdag nog op de Plaatbewerking aan kunnen treffen. Nu zult u hem 10 april de hand kunnen schudden in de Mechanische Afdeling TC. Wij doen dat in figuurlijke zin nu reeds.

Alle kandidaten: GESLAAGD

Zoals wij u in het vorige VDH-tje aankondigden werden woensdag 6 maart onze vorkheftruck-chauffeurs door een examencommissie van Philips Eindhoven aan de tand gevoeld. Onder het kritisch oog van de heren Gregoir en Sprang verrichtten onze collega's die morgen hun normale werkzaamheden.

Dat het hun niet aan succes heeft ontbroken bleek enkele weken later toen de heer N. W. Lagendijk aan alle kandidaten het rijvaardigheidsbewijs kon uitreiken.

Hij liet het daar niet bij. Vanuit Eindhoven, waar de kandidaten een theoretische cursus van een week volgden, was men namelijk dermate gul met loftuigen geweest over de positieve instelling van de cursisten, dat de heer Lagendijk hier graag iets tegenover wilden stellen. „U hebt méér gedaan dan redelijkerwijs van u verwacht werd en daar wil ik graag iets extra's tegenover stellen.”

Behalve het vaardigheidsbewijs ontvingen de geslaagden daarom allen een gereedschapset.

De heer N. W. Lagendijk overhandigt de „extra's". Van links naar rechts: de heren Lagendijk, A. Moolenaar, A. Schoeman, J. Gordeau, C. Ruiter, A. de Vries en C. P. Noordermeer.

In aanwezigheid van de heren Sprang en Gregoir voert de heer C. P. Noordermeer een opdracht van de heer A. Schoeman uit.

ONZE VOETBALVERENIGING VRAAGT UW AANDACHT

Door de grote veranderingen, die zich de laatste tijd in ons bedrijf hebben voorgedaan, hebben wij oude bekenden zien vertrekken en veel nieuwe gezichten binnen onze muren welkom mogen heten. Door deze veranderingen is ons ledental gereduceerd, zodat enige versterking bepaald niet onwelkom zou zijn. De voetbalvereniging Van der Heem doet daarom een dringend beroep op u allen om u aan te melden als lid of donateur (trice) en daardoor de vereniging groot en sterk te maken.

U kunt zich aanmelden, liefst vóór 1 mei, (in verband met eventuele overschrijving) bij de volgende collega's:

J. L. Bisschops, Commerciële Afdeling, toestel 352; O. Z. Rédey, Printafdeling, toestel 266 of T. v. d. Toorn, Gereedschapmakerij, toestel 530.

Dank

Onderstaande collega's willen graag hun dank betuigen aan allen die voor bloemrijke verrassingen hebben gezorgd tijdens hun ziekte. F. M. Kraaikamp; C. Deen; B. F. Boegheim; M. L. Jansen; C. Visser en mevrouw M. H. N. Hofstra.

Hiermede wil ik, mede namens mijn vrouw en zoon, directie, chef en alle collega's van harte dankzeggen voor de vele cadeaus, bloemen en gelukwensen die ik op de dag van mijn jubileum mocht ontvangen.

A. van Steenbrugge.

Afgeluisterd

Door vertrouwde bedrijfskretten bij anderen vaak wonderlijke gedachten kunnen oproepen moge blijken uit het volgende (historische) telefoongesprek:

B(uitenstaander): „Goede morgen, ik zou graag de heer X. aan de telefoon hebben.”

E(mployé): „Weet u ook op welke afdeling de heer X. werkt?”

B.: „Nee, dat zou ik u niet kunnen zeggen.”

E.: „Kent u dan misschien de naam van zijn baas?”

B.: „Nee, die heeft hij me nooit verteld.”

E.: „Dan wordt het voor mij wel erg moeilijk om u door te verbinden.”

B.: „Wacht eens even, hij heeft me wel eens verteld dat hij bij u „Eetjes” maakt.

Verbindt u mij maar door met de afdeling waar ze die dingen produceren.”

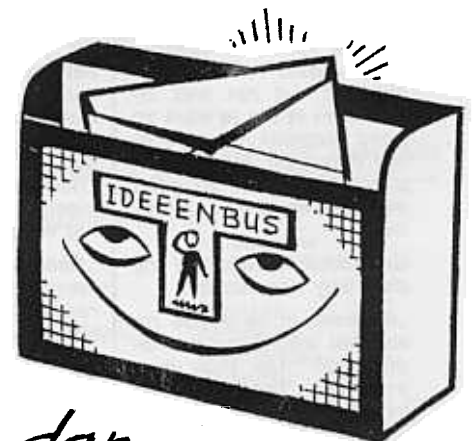
Ter geruststelling moge dienen dat het (vrij dringende) telefoongesprek toch op de juiste plaats terecht is gekomen.

DAG ZUSTER, WEG ZUSTER

Omdat het mij niet mogelijk is alle bekenden persoonlijk de hand te komen drukken voor mijn vertrek, neem ik op papier afscheid van u allen en dank u hartelijk voor de samenwerking. Het vertrouwen dat ik op alle fronten heb gevoeld heeft mij vaak geholpen bij mijn werk.

Zr. A. J. van der Veer,
Bedrijfsgeneeskundige Dienst.

*Beter Eén
≡ Idee ≡
in de bus...*

*dan
≡ Tien ≡
in uw hoofd!*